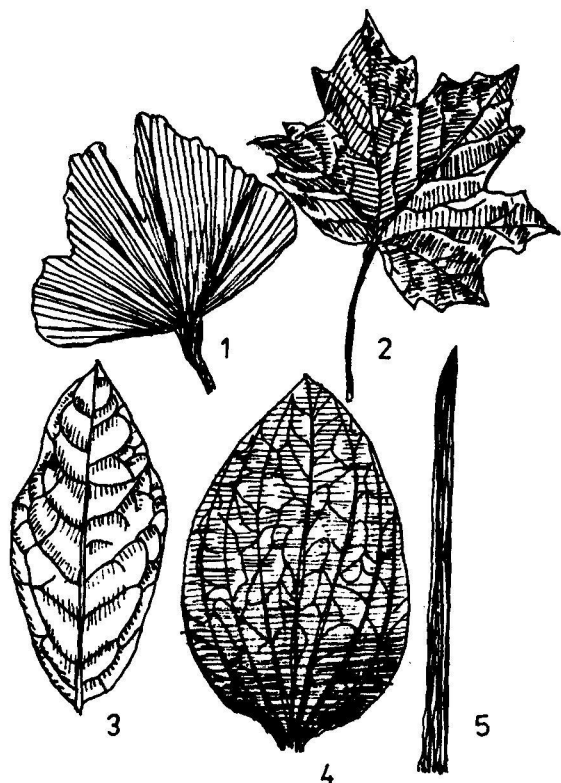

Фиг. 66. Жилкуване: 1 – дихотомично; 2 – дланевидно;
3 – пересто; 4 – дъговидно; 5 – линейно

напречни прерези и се приготвя временен микроскопски препарат. При слабо увеличение се различава горен епидермис с по-едри клетки, чиито външни стени са покрити с кутикула. За разлика от него долният епидермис има по-дребни клетки, с тънка кутикула и гъсто разположени устица. Под горния епидермис мезофилът е изграден от плътно наредени удължени клетки, богати на хлоропласти – палисиден паренхим. Под него е разположен гъбчест паренхим, съставен от клетки с неправилна форма, съдържащи по-малко хлоропласти и големи междуклетъчни пространства, свързани с подустич-

ните стаички и с атмосферния въздух. Проводящите сночета са разположени сред мезофила. Флоемът е ориентиран към долната повърхност на листа, а ксилемът към горната (фиг. 68). Такъв строеж на лист, при който морфологично и анатомично се различават дорзална (горна, гръбна) и вентрална (долна, коремна) повърхности се нарича дорзовентрален.

Рисува се част от напречен пререз на листа при слабо увеличение.